

1) Mivel olyan közigazgatási gyakorlatot alkalmazott, amely alapján más tagállamokban jogszerűen előállított és forgalmazott, A vitaminnal (retinoid formájában), D vitaminnal, folsavval, szeléniummal, rézzel vagy cinkkel dúsított rendszeres fogyasztásra szánt élelmiszerek, ha azok az 1996. május 24-i Warenwetbesluit Toevoeging micro-voedingsstoffen aan levensmiddelen (a Warenwetnek az élelmiszerekhez hozzáadott mikrotápanyagokra vonatkozó végrehajtási rendelete) 1. cikke (1) bekezdésének c) illetve d) pontjai értelmében nem helyettesítő termékek sem folyadék hozzáadásával készített élelmiszerek kizárólag akkor forgalmazhatók a Holland Királyságban, ha az élelmiszerek fenti dúsítása megfelel a holland népesség táplálkozási szükségletének, méghozzá anélkül, hogy megvizsgálják, hogy ezen élelmiszerek alkalmasak-e olyan más élelmiszerek helyettesítésére, amelyekre vonatkozóan ugyanazon tápanyagok hozzáadása kötelező, a Holland Királyság nem teljesítette az EK Szerződés 30. (jelenleg, módosítást követően 28.) cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Holland Királyságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 109., 2002.5.4.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. november 11-én

a C-372/02. sz. (Bundessozialgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Roberto Adanez-Vega kontra Bundesanstalt für Arbeit ügyben (¹)

(1408/71/EGK rendelet – Alkalmazandó jog meghatározása – Munkanélküliségi ellátás – Biztosítási ill. szolgálati idők összesítésének feltételei – Más tagállamban teljesített kötelező sorkatonai szolgálat időtartamát figyelembe nem vevő nemzeti intézkedés)

(2005/C 19/03)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-372/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundessozialgericht (Németország) a Bíróságnál 2002. október 16-án nyilvántartásba vett 2002. augusztus 15-i

végzésével az előtte Roberto Adanez-Vega és Bundesanstalt für Arbeit között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó bíró), a tanács elnöke, A. Rosas és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. november 11-én. meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az 1991. június 25-i 2195/91/EGK tanácsi rendelettel módosított, 1983. június 2-i 2001/83/EGK tanácsi rendelettel naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 13. cikke (2) bekezdésének f) pontját akként kell értelmezni, hogy arra a személyre, aki valamely tagállamban lakik és ott munkanélkülivé válik, miután más tagállamban kötelező sorkatonai szolgálatot teljesített, a lakóhelye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni.

A módosított 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontját akként kell értelmezni, hogy az a munkanélküliségi ellátásokra alkalmazandó jog meghatározására vonatkozó különös szabályokat tartalmazza, így ha alkalmazásának feltételei teljesülnek, akkor e rendelkezés jelöli ki az alkalmazandó jogot.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata megítélni, hogy az alapügyben az 1408/71 rendelet 71. cikke (1) bekezdése b) pontja ii. alpontja alkalmazásának feltételei teljesülnek-e vagy sem.

Ha az alapügyben az 1408/71 rendelet módosított 71. cikke (1) bekezdése b) pontja ii. alpontja alkalmazásának feltételei teljesülnek, akkor arra a személyre, aki valamely tagállamban lakik és ott munkanélkülivé válik, miután más tagállamban kötelező sorkatonai szolgálatot teljesített, a lakóhelye szerinti tagállam jogát kell alkalmazni.

2) A más tagállamban teljesített kötelező sorkatonai szolgálat időtartama az 1408/71 rendelet – 2195/91 rendelettel módosított 2001/83 rendelettel naprakésszé tett – 67. cikkének (1) bekezdése értelmében „[e] másik tagállam jogszabályai szerint munkavállalóként szerzett [szolgálati időnek]” akkor minősül, ha egyfelől e másik tagállam jogszabályai ilyennek minősítik vagy ismerik el vagy szolgálati idővel egyenértékűnek tekintik vagy ismerik el és másfelől az érintett személy a sorkatonai szolgálatának ideje alatt a rendelet 1. cikkének a) pontja szerint biztosított volt.

A módosított 1408/71 rendelet 67. cikkének (3) bekezdésében írt azon feltétel, miszerint „az érintett személy ... biztosítási időt ... utoljára azon tagállam jogszabályai rendelkezéseinek megfelelően szerzett, amelyek szerint az ellátást igényli”, csak akkor ellentétes a szolgálati idők összesítésének kötelezettségével, ha biztosítási idő más tagállamban való megszerzésére az azon tagállami jog szerint szerzett biztosítási időt követően került sor, mely alapján az ellátást igénylik.

3) Olyan körülmények között, mint az alapügyben, a 2195/91 rendelettel módosított 2001/83 rendelettel naprakésszé tett 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése nem zárja ki azt, hogy az illetékes intézmény a munkanélküliségi ellátásra való jogosultság vizsgálata során a más tagállamban teljesített kötelező sorkatonai szolgálat időtartamát a szerzett biztosítási idő számításkor figyelmen kívül hagyja.

(¹) HL C 7., 2003.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. november 30-án

a C-16/03. sz. (a Hovrätten över Skåne och Blekinge előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Peak Holding AB kontra Axolin-Elinor AB (¹) ügyben

(Védjegyek – 89/104/EGK irányelv – 7. cikk (1) bekezdés – A védjegyhez fűződő jogok kimerülése – Termékek EGT-n belüli forgalomba hozatala a védjegyjogosult által – Fogalom – A fogyasztóknak eladásra felkínált majd visszavont áruk – EGT-n belüli piaci szereplőknek történő eladás az EGT-n kívüli forgalomba hozatali kötelezettséggel – A termékek viszonteladása egy EGT-n belüli piaci szereplőnek – Forgalmazás az EGT-n belül)

(2005/C 19/04)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A C-16/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Hovrätten över Skåne och Blekinge által előterjesztett, az e bíróság előtt a Peak Holding AB és Axolin-Elinor AB, ezt megelőzően Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB, között folyamatban lévő eljárásban 2002. december 19-én benyújtott – a Bírósághoz 2003. január 15-én kézbesített – előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris a tanács elnöke, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta a tanácsok elnökei, C. Gulmann (előadó), J. P. Puissochet, R. Schintgen és J.N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: H.von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. november 30-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i egyezményvel módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabá-

lyok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 7. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint a védjeggyel ellátott termékeket nem lehet az Európai Gazdasági Térségen belül forgalomba hozottak tekinteni, amennyiben a védjegyjogosult eladás céljából importálta őket az Európai Gazdasági Térségbe, vagy ha az Európai Gazdasági Térségen belül fogyasztóknak kínálta azokat eladásra saját vagy leányvállalatának boltjaiban, anélkül, hogy ténylegesen értékesítette volna őket.

2) Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén egy viszonteladási tilalom kikötése a védjegyjogosult és az Európai Gazdasági Térség más piaci szereplője között létrejövő szerződésben nem zárja ki, hogy az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i egyezményvel módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 7. cikk (1) bekezdése értelmében forgalomba hozatal valósuljon meg és így nem akadályozza a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését, amennyiben az Európai Gazdasági Térségben belül a viszonteladásra a tilalom ellenére kerül sor.

(¹) HL C 55., 2000.3.8.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. december 2-án

a C-42/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – Halászat – Az erőforrások megőrzése és a velük való gazdálkodás – Halászati tevékenység ellenőrzésére szolgáló intézkedések)

(2005/C 19/05)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-42/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: T. van Rijn és S. Pardo Quintillán) kontra Spanyol Királyság (meghatalmazott: N. Díaz Abad) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. február 4-én kötelezettségzegés megállapítása iránt benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai M. A. Rosas, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó), S. von Bahr, J. Malenovský és U. Löhmus, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. december 2-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: